

۶

حسن پورشیرازی به «برادر جان» پیوست

۸

سوریه غایب حاضر در نشست لبنان

۷

نگاهی به کلاهبرداری‌های مجازی با تحریک حس نوع دوستی مردم «گداگرام» چیست و چگونه کار می‌کند؟

رسانه

یکشنبه ۳۰ دی ۱۳۹۷ ۵۳۰۴ شماره

بینید و بشنوید

شبکه يك	
۹/۳۰	حرف حساب
۱۱/۱۰	آفتاب شرقی
۱۶	سیمای آبادی
۱۷/۵۰	يك رمول يك
۲۳	پایش

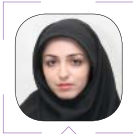
شبکه دو	
۱۱/۳۵	يك فغان سلامت
۱۳/۴۵	سریال خانواده جدید
۱۴/۳۰	چله انقلاب
۱۹/۴۵	يك روز خاص
۲۱	نگی كه نكفتی
۲۳/۳۰	شب گشت

شبکه سه	
۷	حالا خورشید
۱۵	تنها میان طالبان
۱۷/۳۰	دست به دست
۱۹	آسیا ۲۰۱۹
۲۰/۳۰	پخش مستقیم فوتبال ایران - عمان
۲۳/۱۵	متن حاشیه

شبکه چهار	
۸	طلوع
۱۰	چرخ
۱۶	گزینه چهار
۲۰/۳۰	تیتراژ
۲۳	شب‌های هنر

شبکه پنج	
۷	حوالی امروز
۱۳/۳۰	سریال هتل
۱۴/۲۰	چوب برای بالاق
۱۵/۱۵	رنگین کمان
۱۶/۵۰	به خانه برمی‌گردیم
۲۰	تهران ۲۰
۲۳	سریال قلب‌های شکسته

شبکه نمایش	
۱۳	باغبان
۱۵	صدر روز در پالمرو
۱۷	بدون ذره‌ای تردید
۱۹	سایه سکوت
۲۱	به آهستگی
۲۳	نجات بزرگ

زهره غفاری

رسانه

شاید برایتان جالب باشد بدانید، اما اگر يك روز ساعت دست بگیریم و میزان دقایق تماشای آگهی‌های تبلیغاتی را در تلویزیون بررسی کنیم، احتمالاً به این نتیجه می‌رسیم که مجموع دقایق تماشای تبلیغات تلویزیونی مان، از تماشای خود برنامه‌ها بیشتر است و ما ناخواسته در بخش عمده‌ای از مدت زمانی که وقتمان را به تماشای رسانه اختصاص داده‌ایم، تبلیغات کالاها و خدمات گوناگون را دیده‌ایم. این تماشای تبلیغات و قرار گرفتن در معرض آن، فقط هم مختص به تلویزیون نیست و این روزها همه عرصه‌ها را شامل می‌شود. انسان ماشینی شده امروز، بخش عمده‌ای از نیازها و حتی آمال و آرزوها و رویاهایش، بی‌آن که خود بداند و در جریانش باشد، متأثر از فضای رسانه‌هایی است که در معرضشان قرار دارد و پیام‌های تبلیغاتی و آگهی‌های بازرگانی، بی‌آن‌که خود بدانیم، بخش عمده‌ای از سبک زندگی‌هایمان را تغییر داده‌اند و کالاهایی

را به سید هر روز خریدمان اضافه کرده‌اند که شاید در غیاب این تبلیغات، هیچ‌وقت نیازی به داشتنشان احساس نمی‌کردیم؛ اما حالا حضورشان برایمان ضروری شده و استفاده کردنشان لازم. بی‌داشتنشان انگار که چیزی گم کرده‌ایم و جای عنصری در زندگی‌مان خالی است. حالا تبلیغات رسانه‌ای خود به نوعی محصول فرهنگی تبدیل شده است و برای تولید پیامی تبلیغاتی که بتواند دامنه بیشتری از مخاطبان را جذب کند و به اصطلاح فراگیرتر باشد، تلاش و دقت فراوانی از سوی سازندگان و صاحبان سرمایه‌ها صورت می‌گیرد. در این میان برخی تبلیغات محبوب‌تر هم شده‌اند و با توجه به دارا بودن عنصرهایی چون جذابیت و نوآوری، ریتیمیک بودن و استفاده از شعر و موسیقی یا عوامل دیگر، تعدادی از این تبلیغات توانسته‌اند برای مردم کوچه و بازار آشنا شوند و با توجه به همین عامل آشنایی و تکرارپذیری، به فرهنگ عامه‌مان هم راه پیدا کنند. نمونه‌اش هم این‌که حالا هروقت می‌خواهیم از زمان و مکان چیزی صحبت

کنیم، به سؤالات ریتیمیک آن موسسه کمک آموزشی که می‌گفت: «چی...؟ کجا...؟»...! مراجعه می‌کنیم و هنوز خیلی‌ها هستند که موقع درست کردن سالاد الویه، ناخودآگاه شعر «می‌خوام سالاد درست کنم...» که آگهی تبلیغ سسس مایونز بود را با خود زمزمه می‌کنند. از تبلیغ آهنگین پوشک بچه و رب گوجه‌فرنگی و روغن آفتابگردان و چه و چه، با آن رنگ‌های دلربا و جذابشان هم که بگذریم... همه این عوامل دست به دست هم داده‌اند و چه بخواهیم قبول کنیم و چه نه، آگهی‌های بازرگانی را به محصولاتی حائز توجه تبدیل کرده‌اند. محصولاتی که فرهنگ ساز هم هستند و مرور صفر تا صد ساخته شدن تا به روی آنتن رفتن و پخش چندباره‌شان را جالب توجه می‌کند. جام جم در این گزارش صفر تا صد ساخت آگهی‌های تلویزیونی را بررسی و موشکافی کرده و همچنین با دو بازیگر شاغل در عرصه تبلیغات صحبت کرده است.

ادامه در صفحه ۶

فیلم «مرگ کسب و کار من است» به تهیه‌کنندگی قشقی

داده شود. ای کاش سفارش تولید هم کنکوری داشت تا رابطه بازی زمینه‌ساز ورود نباشد. همان طور که برای علاقه‌مندان به پزشک شدن و دوستان اران تحصیل در مهندسی و دیگر رشته‌های کلیدی، کنکوری جامع برگ‌زار می‌کنند تا صرفاً افراد باسواد بتوانند ورود پیدا کنند، باید برای محول کردن پروژه‌های مختلف تلویزیونی به افراد هم‌کنکورهایی داشت تا استعداد‌های درجه يك وارد تولید شوند نه آنها که رابطه و به اصطلاح پارتی دارند. همان‌طور که زمانی مدیران همین تلویزیون شرایطی را فراهم آوردند که برخی چهره‌های سرشناس این سال‌ها بتوانند از طریق تلویزیون شناخته شوند و تجربه بیاورند حالا هم باید همین‌طور باشد، یعنی جوان‌ترهای مستعد به‌خصوص آنها که در شهرستان‌ها هستند و دور از مرکزند بتوانند بیایند و برای تلویزیون کار کنند. حداقلش این است که طرح‌هایشان را بنویسند و به دست تصمیم‌گیرندگان برسانند. مطمئناً آنها که در بطن کار نیستند و درگیر کلیشه نشده‌اند، ذهن بازاری دارند نسبت به آنها که به دلیل درگیری مدام در تولید به دام تکرار افتاده‌اند. این جوانان مستعد دور از پایتخت را جذب و شرایط فعالیتشان را فراهم کنند؛ این‌طوری قطعاً اوضاع تولید تلویزیون به مراتب بهتر خواهد شد. □

قند

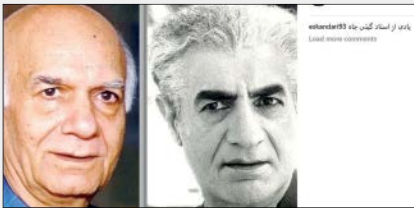

فیلم سینمایی به آهستگی، امشب ساعت ۲۱ از شبکه نمایش پخش می‌شود. **قصه:** کارگر جوشکار خط‌های راه‌آهن در جنوب ایران به نام محمود با تماس تلفنی می‌فهمد که پری همسرش منزل را ترک کرده‌است. همه شواهد نشان از خیانت پری دارد، اما مرز بین دآوری و باور محمود را وادار به جست‌وجو می‌کند. **جذابیت‌ها:** این فیلم برنده سیمرغ بلورین بهترین فیلم در بخش مسابقه بین‌الملل دوره ۲۴ جشنواره فیلم فجر، برنده سیمرغ بلورین بهترین بازیگر مرد بخش مسابقه بین‌الملل و همچنین برنده دیپلم افتخار بهترین فیلمنامه در بخش مسابقه سینمای ایران همین دوره از جشنواره شده است. **کارگردان:** مازیار میری **بازیگران:** محمدرضا فروتن، نیلوفر خوش خلق **سال ساخت:** ۱۳۸۴

قیل و قال

مختار من غربت و تنهایی پدیرخان علی را دیده‌ام. وقتی کوفیان با شمشیرهای آخته به خیمه‌اش ریختند و قصد جان‌ش را کردند. تو به

نقل

عبدال... اسکندری، گریمر در صفحه اینستاگرامش عکسی از ناصر گیتی‌جاه منتشر کرد و نوشت: «یادی از استاد گیتی‌جاه». در این عکس گیتی‌جاه با چهره خود و همچنین با گریمی در نقش محمدرضا شاه پهلوی دیده می‌شود. معروف است که این بازیگر نخستین کسی است که نقش شاه را بازی کرده است. این گریم مربوط به مجموعه تلویزیونی طبل تو خالی است که دهه فجر سال ۱۳۶۲ از شبکه يك سیما پخش شد. نویسنده‌ی و کارگردانی این مجموعه را احمد نجیب‌زاده بر عهده داشت و بازیگرانی چون کیومرث ملک مطیعی، محمدعلی ورشوچی، رضا کرم رضایی، منوچهر حامدی و... در آن به ایفای نقش پرداخته‌اند. در خلاصه این داستان آمده است: در توطئه‌ای به منظور براندازی نظام جمهوری اسلامی، یکی از عوامل رژیم گذشته به کمک شخصی که شباهت ظاهری زیادی به محمدرضا پهلوی دارد، مرگ شاه را تکذیب کرده و شایعه بازگشت او را پخش می‌کند و...

نقل

لیلا بلوکات در گفت‌وگو با خبرآنلاین در مورد مدتی دوری‌اش از بازیگری در تلویزیون گفته است: **من کاملاً خودخواسته پنج سال خواستم که کار نکنم.** چون احساس کردم در پنج سال گذشته يك سری انتخاب‌های اشتباه داشتم و خودم به این نتیجه رسیدم که مسیر اشتباهی را می‌روم. خودم را تنبیه کردم و هر پیشنهادی را که شدنیذیرفتم چون قبل از آن هر پیشنهادی را که حتی سلیقه من هم نبود قبول کرده و فکر می‌کردم باید کار کنم و باشم. **من بعد از سریال «حضرت یوسف» دو سال کار نکرده و احساس کردم مشاوره‌های اشتباهی گرفته بودم.** بعد از دو سال چند انتخاب اشتباه در کارنامه‌کاری‌ام داشتم، اما از جایی به بعد خودم متوجه شدم که مسیر اشتباهی می‌روم. برخی کارها سلیقه و ایده‌آل من نبود. خودم می‌دانستم هدفم چه بود، اما از آن فاصله گرفته بودم برای همین خودم را متوقف کردم. در این سال‌ها فقط تناتر کار کرده و اتفاقاً احساس کردم به آموخته‌هایم اضافه شده است.

